

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Konec.)

Zeló malo je proizvodov manjše važnosti, katerih pošiljanje je ceneje v Ljubljano po tarifih južne železnice, nego pošiljanje do gorenjskih postaj po tarifih državne železnice.

O takih odnošajih je jasno, da ne more biti trgovine v Ljubljani, da nove obrtnostne stroke ne morejo nastati v Ljubljani ter da mora zdanja obrtnost v Ljubljani imeti veliko škodo.

Po dozdanjih izkušnjah in mnogih brezuspešnih pritožbah pa še ni pričakovati, da bodo prošnje, južni železnici poslane, imele kaj uspeha; dozdeva se, da veže državo v tem slučaju peaška pogodba in da država ne bode hotela sprejeti Ljubljane v tarife državnih železnic.

Podpisanci torej ne vidijo nobenega drugega sredstva, kako doseči preuredbo zdanjih nejednakosti, nego to, da državne železnice namesto namenjenega novega kolodvora v Ljubljani zidajo novi državni kolodvor, recimo, pri Šiški, kateri kolodvor v Šiški bi moral biti zidan za osebni in tovorni promet, tako da bi mogli trgovci in obrtniki ljubljanski za sprejemanje in oddajanje blaga posluževati se kolodvora v Šiški in tamkaj imeti tarife državnih železnic.

Vižmarje je od Ljubljane precej daleč, in vender se prevažala les iz Ljubljane v Vižmarje, da se od tod pošlje v Trst. Ako bi bil novi državni kolodvor zgrajen v Šiški, opravljale bi se vse pošiljatve tjakaj radi znižanih tarifov, in trgovini in obrtnosti v Ljubljani bi bilo nekoliko pomagano; takisto bi mogla potem državna železnica tudi druge tarifne nejednakosti odpraviti ali pa vsaj ublažiti, katere uže toliko časa tlačijo Ljubljano.

Iz teh razlogov prosijo nujno podpisanci slavno trgovinsko in obrtno zbornico:

1. „naj se obrne do visokega c. kr. trgovinskega ministra in do slavnega c. kr. glavnega ravnateljstva avstrijskih državnih železnic s prošnjo, da se zgradi namesto novega državnega kolodvora v Ljubljani nov državni kolodvor v Šiški in naj se tej postaji dovolijo od Trsta in do Trsta tarife državnih železnic;

2. slavna zbornica naj se pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu, kakor tudi pri slavnem c. kr. glavnem ravnateljstvu neposredno in po svojem zastopniku v železniškem svetu, eventualno tudi po gospodih poslancih v državnem zboru z nova pritoži, da se odstranijo tarifne nejednakosti, katere so na škodo trgovini in obrtnosti, kakor tudi kmetijstvu in gozdarstvu na Kranjskem, osobito pa prvima v Ljubljani.“

Zbornično predsedništvo je to vlogo uže z najtoplejšim priporočilom predložilo visokemu c. kr. trgovinskemu ministerstvu in glavnemu ravnateljstvu c. kr. avstrijskih državnih železnic ter tudi naprosilo uda državnega železniškega sveta, Karola Luckmanna, naj bi prošnjo rečenih tvrdek priporočal v državnem železniškem svetu.

Izvestitelj predlaga potem v imenu združenih odsekov:

Slavna zbornica naj sedaj odobri korake, ki jih je storilo zbornično predsedništvo.

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič pripomenja, da je uverjen, da mu pritrdé vsi gospodje zbornični svetniki, ako čestitemu zborničnemu predsedništvu izreče zahvalo za korake, storjene v rečeni stvari, in priporoča potem gorenji predlog, kazoč na tarifne nejednakosti, radi katerih trpi promet deželnega glavnega mesta Ljubljane.

Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner pristavlja še na to, da bode kranjski zastopnik v državnem železniškem svetu imel vedno zeló težaven položaj, dokler bodeta trgovinski in obrtni zbornici v Gorici in Ljubljani imele skupaj jednega zastopnika. Bilo bi toraj v prid obema deželama, ako bi vsaka za-se imela svojega zastopnika. Kar se tiče pristaniških tarifov, povdarja govornik, da so ti le za one proizvode opravičeni, ki so določeni za izvoz v inozemstvo, nikakor pa ne za one, ki se pošiljajo v Trst, da se od tamkaj zopet prodajajo doma. Čisto opravičeno bilo bi, ako bi železnice v tem izdatno podpirale Trst, da bi se mogli surovi proizvodi (surovina) za cene tarife razpošiljati na vse postaje avstrijskih železnic, da bi vendar bilo mogočo tekmovati s Hamburgom.

Gospod zbornični predsednik omenja, da je iz pisma gospoda predsednika goriške zbornice posnel, da je tudi on teh misli, katere je o zastopstvu v državnem železniškem svetu izrazil gospod predgovornik ter da bi po tem takem bilo priporočati, posvetovati se o tej stvari v jedni prihodnjih sej odsekovih.

Pri glasovanji bil je predlog odsekov jednoglasno sprejet.

Podučne stvari.

Andrej Einspieler.

(Dalje.)

Star je naš Andreja! Rodil se je ravno istega leta, ko je mogočni Napoleon doživel svoj propad, dne 13. novembra 1813 v Svečah, v naši krasni Rožni dolini. Stariši njegovi, tū „pri Mežnarji“, bili so ubogi in vendar so po mogočnosti, v pravem krščanskem duhu za mnogobrojne svoje otročiče skrbeli. Šolal se je v prvo v domači šoli in bil jako priden in bister deček. Po pripomoči blagočutnih dobrotnikov študiral je potem v mestni šoli in v gimnaziji v Celovci. Ko je dovršil svoje študije, prišel je leta 1835 v bogoslovsko semenišče. Najboljši mladeniči se takrat niso sramovali stopiti v duhovski stan, ampak šteli so si v čast, priti v ono hišo, ki mladeniče za ta v izomiko naroda znameniti stan pripravlja. Tam je preživel štiri srečna leta in uže kot tretjeletnik posvečen je bil v mašnika, dne 6. avgusta 1837. leta. Od takrat štejemo ravno 50 let do današnje slavnosti. Pol stoletja — in v tem posvetil je naš Andreja vse svoje življenje, da bi koristil milemu